

Verantwoordelijke
uitgever : M. DE COCK
Nekkersberglaan 33
9000 GENT

Maandelijks bulletin
77 / maart - nr. 31

soc. zetel en secretariaat: coupure 583 - 9000 gent - tel. 091/23 95 90 - p.r. 000-0154123-87 - b.t.w. 408.175.010
tentoonstellingsruimte: C.I.C. (cultureel informatief centrum) - kouter 97b - 9000 gent - tel. 091/23 04 69

vereniging voor het museum van hedendaagse kunst te gent v.z.w.

De Vereniging voor het Museum van Hedendaagse Kunst te Gent presenteert:

.....
: "THE RED SCULPTURE" :
: door :
: GILBERT & GEORGE :
.....

op WOENSDAG 20 APRIL TE 20 UUR STIPT (duur : 90 min.) in het MUSEUM VAN HEDENDAAGSE KUNST TE GENT (Citadelpark - Gent)

Toegang gratis doch plaatsbespreking verplichtend : tel. (091) 23.04.69 van het Cultureel Informatief Centrum, Kouter 97b te Gent. Openingsuren : van dinsdag tot en met zaterdag 15- tot 18 uur, vrijdag 15- tot 21 uur.

Op 20 januari 1969 in de St. Martins School of Art, waar zij hun opleiding kregen, presenteerden Gilbert & George hun eerste versie van de "Swinging Sculpture". Eveneens in 1969 voerden zij in het Stedelijk Museum te Amsterdam een "Pose Sculpture" uit waarbij zij urenlang, met goudkleurig geschminkte gezichten en handen, op de grote trap van het Stedelijke stonden. Dit jaar treden zij opnieuw op als levende sculpturen en wij zijn bijzonder verheugd ook te Gent "The Human Sculptors" te kunnen presenteren. Daar het de bedoeling is van Gilbert & George anderhalf uur in volle stilte uiterst gekoncentreerd bezig te zijn, moet tijdens deze avond in- en uitlopen vermeden worden.

.....
: C.I.C. : JOCHEN GERZ :
.....

De Vereniging voor het Museum van Hedendaagse Kunst te Gent heeft het genoegen u, op VRIJDAG 22 APRIL TE 20 UUR, uit te nodigen op de opening van de tentoonstelling JOCHEN GERZ in het CULTUREEL INFORMATIEF CENTRUM, Kouter 97b te Gent. De kunstenaar zal aanwezig zijn.

De tentoonstelling loopt TOT EN MET 14 MEI.

Het C.I.C. is geopend de dins-, woens-, donder- en zaterdag van 15- tot 18 uur en de vrijdag van 15- tot 21 uur. Zon- en maandag gesloten.

De in 1940 te Berlijn geboren en thans in Parijs wonende kunstenaar Jochen Gerz heeft geen kunstschool bezocht. Tien jaar lang schreef hij. Tot hij zinnen en woorden begon te ontleden en een vorm van visuele poësie ontwikkelde. Als dan later het beeldend element in zijn werk verschijnt bij middel van de fotografie, beschouwt Gerz zich niet als beeldend kunstenaar doch als iemand die zich uit en openbaart.

Kunst bestaat volgens Gerz in het overdragen van energieën. Deze energieën zijn niet in schrift of beeld over te dragen. Met de fototeksten en de Stücke (een vorm van geïsoleerde acties) tracht hij de onmogelijkheid tot communicatie via schrift en beeld aan te tonen.

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, which is mostly illegible due to fading.

Several lines of handwritten text in the middle section of the page, continuing the document's content.

A larger block of handwritten text in the lower middle section, possibly containing a list or detailed notes.

The bottom section of the page, containing the final lines of handwritten text.

Hieruit volgt dat het wezenlijke in de kunst niet in een konventionele kunstproduktie gezegd kan worden. De wil tot communicatie wordt bevroren door de noodzakelijke omweg langs de media. Het is de levensloosheid der media die belet dat de warmte/energie getransporteerd wordt. Het permanente wantrouwen van Gerz t.o.v. de media vertaalt zich in werken die men de globale titel "Den Medien den Rücken kehren - leben" zou kunnen geven. Reeds in het geschreven werk constateerde Gerz dat hij om te schrijven zich diende te onttrekken aan dat wat hij het meest zocht in de kunst, namelijk het leven. Het schrijven zal hij verder zetten in de ruimte, op de wanden en vloeren. De "Stücke" openbaren een negatieve ruimte, doordat ze juist in de negatie dat wat elders plaatsgrijpt of kan plaatsgrijpen suggereren. Zo wordt in het Stück "Leben" de bodem van een ruimte volgeschreven met het woord "Leben". De toeschouwer wordt pas achteraf in de ruimte toegelaten en ziet aan de andere kant van de ruimte een beschreven bord hangen dat hem aantrekt. Hij zal om het bord te kunnen lezen de met krijt geschreven woorden "Leben" moeten vertrappen en uitwissen. Het soms brutaal verstoren van het medium is een frekvent terugkerende faktor. Gerz staat b.v. op een bepaalde afstand van een videokamera en roept hard hallo. Na 18 minuten onafgebroken geroepen te hebben, sterft zijn stem helemaal weg. Het technisch apparaat funktioneert nog onverstoord terwijl het menselijk apparaat sterft. Elders wordt een rokende schoorsteen zo snel mogelijk kontinu gefotografeerd tot het fototoestel defekt raakt. De opeenvolging der foto's verschaft ons geen inlichtingen over het reële tijdsverloop noch over de continuïteit van de aktie. Media en leven zijn niet kongruent. In een Parijse straat plakt Gerz een foto van zichzelf tegen een muur en staat er zelf twee uur naast. Opvallend doch veelbetekenend is dat de toevallige voorbijgangers meer naar de foto dan naar Gerz kijken. Gerz kritiek is vooral gericht op de mens die nog slechts via de media kan ervaren. Een ironische aktie is de bladerloze boom waarvan een foto gemaakt wordt. De foto wordt in de boom gehangen. Een tweede foto wordt van de boom met foto genomen en in de boom gehangen. Op het eind van de aktie ziet men een met foto's bebladerde boom. In "Exit" fotografeert Gerz de borden met signalen en reglementen van het concentratiekamp in Dachau. Hij ontdekt dat het museum met zijn organisatie slechts een variatievorm is van het concentratiekamp.

"De communicatie is een schandaal" zei Paolini. Communicatie betekent voor Gerz niet het zien of horen van kunstwerken doch het eraan deelnemen, wat een ruimtelijke en tijdsgebonden situatie in een verwante groep veronderstelt. De anti-communicatie die zowel in maatschappij als kunst plaats heeft, wordt bij Gerz de reproductie van de ontbrekende, falende communicatie. De foto-teksten, de Stücke en zelfs het in Venetië gekreëerde environment "Die Schwierigkeit der Zentaurs beim vom Pferd Steigen" geven de toeschouwer het gevoel dat er iets gebeurd is waar de toeschouwer, die ooit iets gelijkaardigs kan beleefd hebben, zich mee dient te identificeren. Uiteindelijk is het niet met het kunstwerk dat men zich moet identificeren maar met zichzelf en met zijn eigen herinneringen. De oorzaak van de onmacht tot communicatie ligt volgens Gerz in het zich concentreren op "officieel nutteloze dingen" waarin veel energie verloren gaat. De levensruimte wordt versnipperd en geïsoleerd. De moedertaal verleert men ten voordele van een zich van buitenaf opdringende officiële code waarin men niets meer van zichzelf vindt. Het identificeren met en het terugvinden van zichzelf drukt Gerz in het omslachtige manuscript van "Die Schwierigkeit des Zentaurs ..." o.a. als volgt uit: "Solange das Buch schreiben, bis vergessen ist, was zeitgenössische Kunst ist. Die Schrift, die man schreibt, solange weiterschreiben, bis man vergessen hat, was das ist: Schreiben. Sich selbst entdenken. Denken wie Regen auf einen Stein, auf dem ein Wort graviert ist, das der Regen auswäscht. Die schönste Schrift ist die Stelle, die leer ist, ausgewaschen von der Lektüre der Zeit."

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.